

των, άλλαι τέλος απώλεσαν τὰ πενήχρα σκευή των... Τί θά γίνη διὰ τούτους δυστυχῆς τούτους ἀνθρώπους...

Υπερλήθη μετὰ λόγου παρὰ πολλῶν ἐνταῦθα ὅτι ἡ πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν ἐν Αἰγίῳ...

Τὸ παρ' ἡμῶν ἐκπαιδευτικὸν σύστημα.

(Συνέχεια· ἴδε ἀριθ. 708.)

Κατὰ τὸ ἐπίσημον λοιπὸν πρόγραμμα τὰ μαθήματα τῆς τετάρτης τάξεως τῶν Γυμνασίων εἰσι τὰ ἀκόλουθα.

Ἑλληνικὴ γλῶσσα. Συγγραφεῖς: Θουκυδίδης (ἐπιτάφιος τοῦ Περικλέους), Πλάτων (Γοργίας καὶ Πρωταγόρας), Σοφοκλῆς (ἐν δράμα), Ἡρόδοτος (ἐν δράμα), Θεόκριτος (ἐπιγράμματα), Ὀμηροῦ (ἀδιδακτοὶ ῥαψωδία), Πλούταρχος (Παράλληλοι βίοι). Στοιχεῖα ἐλληνικῆς γραμματικῆς.

Μαθηματικά. Στερεομετρία, Τριγωνομετρία, Κοσμογραφία.

Φυσικὴ πειραματικὴ.

Λατινικὴ γλῶσσα. Συγγραφεῖς: Κικέρων (5 λόγους), Τάκιτος (ἀγορευτικὸς βίος), Βιργίλιος (Αἰνείας ὁλόκληρος), Ὀράτιος (ῥῆσαι διάφοροι).

Γαλλικὴ γλῶσσα. Λογογράφοι καὶ ποιηταί.

Φιλοσοφία· Λογικὴ.

Ἱστορία τῶν νεωτέρων χρόνων, διδασκομένης λεπτομερῶς τῆς Ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως.

Ταῦτα εἰσι τὰ μαθήματα, ἅτινα πρέπει ἐν τῇ τετάρτῃ τάξει τοῦ Γυμνασίου καὶ ἐν διαστήματι ὀκτὼ μὲν μηνῶν, ἐξ ὧν ἀπαρτίζεται τὸ σχολικὸν ἔτος, οἱ μὲν καθηγηταὶ νὰ διδάξωσιν, οἱ δὲ μαθηταὶ νὰ διδαχθῶσιν καὶ μάθωσιν.

Παρακαλοῦμεν ἤδη πάντα λογικὸν καὶ εὐσυνείδητον ἄνθρωπον νὰ μᾶς εἴπῃ, εἶναι δυνατόν, εἶναι κατορθωτὸν, οἱ μὲν καθηγηταὶ νὰ διδάξωσιν, οἱ δὲ μαθηταὶ νὰ διδαχθῶσιν ὡς πρέπει ἐν διαστήματι ὀκτὼ μὲν μηνῶν, ἢ μᾶλλον ἐξ, ἀφαιρουμένων τῶν ἀπειροπληθῶν ἑορτῶν, πάντας τοὺς ἀνωτέρω συγγραφεῖς, πάντα τὰ ἀνωτέρω μαθήματα; Δὲν φαίνεται ὡς ἐν εἰκόνι ἐν τῷ προγραμματισμῷ τούτῳ ψεῦδος καὶ ἡ ἀγυρτία; δὲν καταδεικνύεται, ὅτι τούτο συνετάχθη ἀπλῶς καὶ μόνον διὰ νὰ ἐξαπατᾷ τὴν κοινωνίαν, ἐὰν δὲν συνετάχθη ἀπὸ ἀμαθεῖς καὶ βλακῆς; ὡς ἀγυρτικὸν ἔργον εἶναι βεβαίως ἀριστοῦργημα, διότι ἕκαστος θὰ σκερθῆ ὅτι, καὶ ἐν τῷ ἐν δέκατον ἐξ ὧν αὐτῶν διδασκῶσιν οἱ μαθηταί, θὰ μάθωσιν πλείστα ἅσα καὶ θὰ καταστήσιν τφ...

ὄντι φωστῆρες. Ἢ σκέψις αὕτη εἶναι ἰκανὴ νὰ ἐξαπατήσῃ πάντας τοὺς κατὰ τὸ φαινόμενον μόνον ἐξατάζοντας τὰ πράγματα. Καὶ ὅμως οὕτω τὸ ἐν δέκατον τῶν ἀνωτέρω μαθημάτων δὲν διδάσκονται ὅπως πρέπει. Ἄς μὴ μᾶς εἴπωσι δὲ, ὅτι ἡ διδασκαλία τῶν ἀνωτέρω συγγραφῶν εἶναι κατορθωτὴ, διότι τινὰς ἐξ αὐτῶν ἔχουσι ἤδη διδαχθῆ οἱ μαθηταὶ εἰς τὰς προηγουμένας τάξεις τοῦ Γυμνασίου, διότι τινὰς λέγουμεν οἱ καὶ εἰς τὰς προηγουμένας τάξεις οὐδὲν ἔμαθον οἱ μαθηταί. Μάλιστα οὐδὲν καὶ ἀπόδειξις εἶναι ὅτι οἱ οὗτοι δὲν γνωρίζουσι οὔτε τὸ ὄνομα τῶν νὰ ὀρθογράψωσιν! Ἐκτός δὲ τούτου τὸ γενικὸν πρόγραμμα ὀρίζει καὶ πολλοὺς ἄλλους συγγραφεῖς, διδασκομένους δὴθεν εἰς τὰς προηγουμένας τάξεις. Πρὸς τί λοιπὸν ἀναγράφονται πάντες οὗτοι οἱ συγγραφεῖς, πάντα ταῦτα τὰ μαθήματα; πρὸς τί ἡ πομπώδης αὐτῆ ἀγυρτίας πρὸς τί ἡ ἀνόητος αὕτη ἐπίδειξις; Ὅποια ἡ ἀνάγκη νὰ ἐπιβαρύνωνται οἱ καθηγηταὶ καὶ μαθηταὶ μὲ τοσοῦτους συγγραφεῖς, ἀφοῦ, ὡς πάντες γινώσκουμεν, ὅταν οἱ μαθηταὶ διδαχθῶσιν ὅπως πρέπει τινὰς μόνον ἐξ αὐτῶν, εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐνοῶσιν καὶ ἐρμηνεύωσιν ὅλους τοὺς λοιπούς; Τί χρειάζονται τόσοι ποιηταί, ἀφοῦ, ὡς γνωστόν, ἐὰν οἱ μαθηταὶ διδαχθῶσιν καλῶς τινὰς ἐξ αὐτῶν, καθίστανται ἰκανοὶ νὰ ἐνοῶσιν καὶ πάντας τοὺς λοιπούς; Ὁ σκοπὸς τῆς διδασκαλίας δὲν εἶναι νὰ διδαχθῶσιν οἱ μαθηταὶ ὅλους τοὺς συγγραφεῖς καὶ ὅλους τοὺς ποιητάς, διὰ νὰ δύνανται νὰ τοὺς ἐρμηνεύωσιν καὶ τοὺς ἐνοῶσιν, ἀλλὰ συνίσταται εἰς τὸ νὰ κατασταθῶσιν οἱ μαθηταὶ ἰκανοὶ διὰ τῆς διδασκαλίας τινῶν ἐξ αὐτῶν νὰ ἐρμηνεύωσιν καὶ ἐνοῶσιν καὶ ὅλους τοὺς λοιπούς. Καὶ καθὼς, ὅταν πρόκειται νὰ μάθῃ τις ξένην γλῶσσαν, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ διδαχθῆ καὶ ἀναγνώσῃ ὅλα τὰ βιβλία καὶ συγγράμματα, ἅτινα εἶναι γεγραμμένα ἐν τῇ γλώσσῃ αὐτῇ, ὅπως διδασκῶσιν καὶ μάθῃ τὴν γλῶσσαν, ἤτοι ὅπως καταστῆ ἰκανὸς νὰ ἐρμηνεύῃ καὶ ἐνοῶσῃ αὐτὰ, ἀλλὰ πρέπει νὰ μάθῃ ἐκ τῆς διδασκαλίας καὶ ἀναγνώσεως τινῶν ἐξ αὐτῶν τὰς λέξεις καὶ τὴν σύνταξιν τῆς γλώσσης καὶ τὰ διανοήματα τινῶν συγγραφῶν, ἤτοι νὰ μάθῃ τὴν σημασίαν τῶν λέξεων καὶ τὸν τρόπον τοῦ ἐρμηνεύειν καὶ ἐνοῶσιν τὰ γεγραμμένα, οὕτω καὶ ὅταν πρόκειται νὰ διδαχθῆ ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ οἱ Ἕλληνες συγγραφεῖς. Ἄς μάθωσιν οἱ μαθηταὶ ἐκ τῆς διδασκαλίας τινῶν ἐξ αὐτῶν τὰς λέξεις τὴν γραμματικὴν καὶ τὴν σύνταξιν τῆς γλώσσης παρὰ τοὺς ποιητάς καὶ πεζογράφους, ὡς ἐνοῶσιν τὴν διάνοιαν καὶ τὰς ἰδέας αὐτῶν, ὡς τὰ μάθωσιν ὅμως καὶ ὡς τὰ ἐνοῶσιν καλῶς, καὶ τότε θὰ ἦναι ἐξάπαντος εἰς θέσιν νὰ ἐνοῶσιν καὶ ἐρμηνεύωσιν καὶ τοὺς μὴ διδασκῶσιν, καθὼς ὅταν διδασκῶσιν καλῶς ῥαψωδία τινὰς τοῦ Ὀμήρου, εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐνοῶσιν ὅλον τὸν Ὀμηρον. Ὁ μᾶς εἴπωσιν ἴσως, ὅτι ἕκαστος συγγραφεὺς καὶ ἕκαστος ποιητὴς ἔχει ἴδιον τρόπον τοῦ γράφειν. Μάλιστα οὐχ' ἤτιον ἅμα τινὰς διδασκῶσιν τὸν τρόπον, ἤτοι τὸ σύστημα τοῦ σκέπτεσθαι καὶ γράφειν τινῶν ἐξ αὐτῶν εἶναι εἰς θέσιν ἀκολούθως μόνος νὰ ἐνοῶσῃ τὸ σύστημα τοῦ σκέπτεσθαι καὶ γράφειν ὅλων τῶν συγγραφῶν καὶ ποιητῶν, διότι ἐκ τῆς διδασκαλίας τινῶν θὰ μάθῃ τοὺς γενικωτέρους κανόνας, αἵτινες ὑπάρχουσιν εἰς ὅλους, καὶ οἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν βάσιν αὐτῶν, θὰ ἦναι δὲ τότε ἰκανὸς νὰ ἐνοῶσῃ μόνος τὰς μικρὰς ἐκεῖνας διαφορὰς, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ ἰδιαιτέρον σύστημα ἕκαστου συγγραφεῖς, αἵτινες ἀπεικονίζουσιν, οὕτως εἴπειν, τὰς ἰδιορρυθμίας περὶ τὸ σκέπτεσθαι καὶ γράφειν ἕκαστου ἐξ αὐτῶν. Καὶ τέλος πάντων, ἐπειδὴ δὲν πρόκειται νὰ γίνωσιν ὅλοι φιλόλογοι, ἢ καθηγηταί, ὅσοι δὲ θέλωσιν νὰ γίνωσιν τοιοῦτοι θὰ μεταβῶσιν ἀκολούθως καὶ θὰ σπουδάζωσιν αἰδελῶς τὴν φιλολοσίαν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, νομίζομεν ὅτι δύναται νὰ θεωρῶνται ὡς καλῶς κτηρητισμένοι καὶ καλῶς μεμρφωμένοι, ἐὰν οἱ μαθηταὶ κατορθώσωσι νὰ ἔχωσιν εἰς τὴν κεφαλὴν τῶν τὰς γνώσεις καὶ ἰδέας συγγρα...

φίων τινῶν καὶ ποιητῶν ἕκαστος τῶν ἐπιτιμῶν ἀποτελεῖ ὁλόκληρον κόσμον ἰδεῶν καὶ γνώσεων. Τὰ αὐτὰ λέγομεν καὶ περὶ τῶν λοιπῶν μαθημάτων. Ἄς ἀναγραφῶσιν λοιπὸν εἰς τὸ πρόγραμμα οἱ κυριώτεροι συγγραφεῖς καὶ τὰ κυριώτερα μαθήματα, καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ἐκ τῆς καλῆς καὶ καρποφόρου αὐτῶν διδασκαλίας οἱ μαθηταὶ θὰ μορφώνωνται λίαν καλῶς καὶ θὰ ἔχωσιν ἐν ταῖς διανοαῖς αὐτῶν ὅλας τὰς ἐγκυκλοπαιδικὰς ἐκείνας γνώσεις, οἵτινες πραγματοποιῶνται, εἴτε διὰ νὰ ἐπιδοθῆ τις εἰς πρακτικὸν τι ἐπάγγελμα, εἴτε διὰ νὰ σπουδάσῃ ἐπιστήμην τινὰ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

Καὶ ταῦτα μὲν εἶχομεν νὰ παρατηρήσωμεν πρὸς τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων. Ἄς πᾶσι τὰς πομπώδης καὶ ἀγυρτικὰς προγράμματα τῶν τε ἑλληνικῶν σχολείων καὶ Γυμνασίων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων ἀρρένων καὶ θηλέων, ὡς περιορισθῶσι ταῦτα μόνον εἰς τὰ δυνάμενα νὰ διδαχθῶσιν μαθήματα καλῶς καὶ καρποφόρως, καὶ τίθεσται οὕτω ἡ βάση τῆς βελτιώσεως τῆς παρ' ἡμῶν ἐκπαιδεύσεως. Ἄς μὴ ζητῶμεν νὰ μιμηθῶμεν τοὺς Γερμανοὺς, οἵτινες ὑπὸ ἄλλους ὅροις διάγουσι, κατ' ἄλλον τρόπον βίωσιν καὶ ὑπὸ ἄλλοις ὅροις διδάσκονται. Ἐκαστον σύστημα πρέπει πάντοτε νὰ προσαρμόζῃται πρὸς τὸν τόπον εἰς ὃν πρόκειται νὰ ἐφαρμοσθῆ. Καὶ τὸ ἀριστὸν τῶν συστημάτων δι' ἕνα τὸσον δύναται νὰ ἦναι ἀκατέλληλον δι' ἕνα ἄλλον, καθὼς δὲν συντρέχουσιν πάντοτε οἱ αὐτοὶ ὅροι καὶ αἱ αὐτὰς περιστάσεις τῆς ἐφαρμογῆς του. Ἐνταῦθα ἴσως ἐφαρμόζεται τὸ τοῦ Πασχάλ λόγιον ἐπὶ ἐντεύθεν τοῦ Πυρρηναίων ἀληθές, ψευδές ἐκεῖθεν αὐτῶν. Καὶ ὁ Σόλων δὲ ἐνοῶσας, ὅτι ἕκαστον πολιτικὸν σύστημα πρέπει νὰ προσαρμόζῃται πρὸς τοὺς ὅρους καὶ τὰς περιστάσεις, ὑπ' ἃς βίωσι ἕκαστος λαός, καὶ ὅτι δὲν εἶναι τὸ αὐτὸ πολιτικὸν σύστημα τὸ ἀριστὸν δι' ὅλους τοὺς λαούς, εἶπεν ὅτι αἰετὸν στον πολιτευμα εἶναι τὸ προσαρμόζον πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν φύσιν ἕκαστου λαοῦ. Ὁ τούτο ἀληθές ἐπὶ παντὸς συστήματος, εἴτε πολιτικῶν, εἴτε ἐκπαιδευτικῶν, εἴτε νομοθετικῶν, εἴτε δικαστικῶν, κτλ. (ἀκολουθεῖ.)

I. A. Γ.

Εἰσφοραὶ ἐν Πάτραις ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων ἐν Αἰγίῳ.

- Βάρφ καὶ Σα δραχ. 500.—Ἀδελφοὶ I. Φαρμάκου δρ. 2000.—A. M. Κόλλας δραχ. 2000.—N. Πάνος δρ. μὲν 2000 πρὸς ἐπισκοπὴν τοῦ Αἰγίῳ ἱεροῦ ναοῦ τῆς φανερωμένης καὶ εἰς μὲν μόνον τῆς Ἀγγελικῆς N. Πάνου, δρ. δὲ 500 εἰσφορὰν ὑπὲρ τῶν παθόντων.—Γιὸς Γ. Τριάντης δρ. 2000.—Γερ. Γόγος δρ. 1000.—Γ. Σωτηρίου δρ. 500.—A. Διάλιος καὶ Ῥηγόπουλος δρ. 200.—Ἀντώνιος Ῥηγάκης δρ. 1000.—Ἀχιλλεὺς Ἰεροκώστοπουλος δρ. 300.—Ἀριστ. Κοντογιάννης δρ. 300.—K. Παπαγιάννης δρ. 1,000.—B. Καράμπελας δρ. 1,000.—Στάμος, Γεωργακόπουλος καὶ Παναγόπουλος δρ. 300.—Ἐπ. Πετραλῆς καὶ Σα δρ. 300.—N. Χαϊδόπουλος δρ. 300.—N. A. Βενετσάνοπουλος δρ. 200.—A. H. Σάλα φέρας δρ. 300.—B. Μανουὴλ Σπυριδίου δρ. 500.—Κρεμύδης καὶ Μπρετάουερ δρ. 400.—Ἀδελφοὶ Κρεμύδη δρ. 500.—Ἰω. H. Χαλαράκης δρ. 200.—K. Δάππας δρ. 100.—Ἀδελφοὶ Ἀναγνωστόπουλος δρ. 100.—Γ. H. Γούνας δρ. 100.—A. Σταμπάδος καὶ υἱός δρ. 300.—Σ. Σπυράκος καὶ Σα δρ. 100.—A. Περιβολάρου δρ. 200 Νικόλαος A. Βουρλούμης δρ. 200.—Ἀδελφοὶ Θ. Τζίνης δρ. 200.—Ἀδελφοὶ N. Πράτσικα δρ. 150.—Ἀδελφοὶ Καραγουλιάνου δρ. 30.—Γ. Ἀλεξ. Λουζίνης δραχ. 50.—Ἀναστάσιος Μπακαρέσσος δρ. 100.—Χρήστος Χρυσόπουλος δρ.

30.—Αδελ. Σ. Ανδρούσου δραχ. 400.—Αδελφοί Παππά και Σα δρ. 400.—Κωνσταντίνος Μπαρόπουλος δρ. 50.—Γουναράκης και Κεσβαδίας δρ. 50.—Κωνστ. Φιλόπουλος δρ. 50.—Μαρία Μαρθέα δρ. 400.—Αιον. Παύλης δρ. 400.—Γ. Σκελλιαρόπουλος δρ. 25.—Παναγ. Θεοφίλου δρ. 100. Π. Λογιωτάτοπουλος δρ. 300.—Μαν. Χαϊρέτης δρ. 50. Γ. Φ. Βούδλεϋ και Σα δραχ. 400. Α. Μ. Ρούφος δρ. 25.—Θεόδωρος Αγαπητός δρ. 200.—Αδελφοί Παπανικολάου δικτά κιβώτια καρφιδελών.—Γεωρ. Κοζάκος δρ. 50.—Αν. Παπαγιάννης δρ. 100.—Γκιότζις δρ. 15.—Σ. Κ. Ραυτόπουλος δρ. 10.—Σ. Σκλαβούνος δρ. 100.—Αδελφοί Προκοπίου δρ. 25.—Αδελφοί Γιαννακόπουλοι δρ. 35.—Πετρόπουλος και Εβστάθιος δρ. 25.—Γ. Σαρσέντης δρ. 50. Α. Θ. Τζίνης δρ. 150.—Αδελφοί Κολλήρου δρ. 300.—Σ. και Π. Τζικλητήρας δρ. 50.—Β. Σιάνος δρ. 50.—Εύαγγ. Σιάνος δρ. 50. Εβστ. Δημητρόπουλος και Θεοφίλου δρ. 50.—Χαρ. Α. Ακρατόπουλος δρ. 100.—Αθ. Αθανασόπουλος δρ. 300.—Α. Π. Πονήρης δρ. 50.—Γ. Δανικόπουλος δρ. 50.—Ι. Κοκκαλιάρης δρ. 100.—Δ. Αθανασίου και Γιδοπούλος δρ. 100.—Δ. Αθανασίου και Γιδοπούλος δρ. 100.—Αδελφοί Στεφανόπουλοι δρ. 100.—Ν. Ασημακόπουλος δρ. 50.—Π. Χρυσανθάκης δρ. 50.—Γερ. Δρακόπουλος δρ. 50.—Π. Δ. Λιμπερόπουλος δρ. 100.—Παναγ. Ντριβελόπουλος δρ. 25.—Αλεξ. Κανελλόπουλος δρ. 75.—Ιωαν. Στεριώτης δρ. 10.—Δ. Κατσαράκης δρ. 25.—Γ. Χρυσικόπουλος δρ. 35.—Ιωάννης Τασόπουλος δρ. 25.—Ν. Μαραγκόπουλος δρ. 15. Α. Φ. Κοντανδριόπουλος δρ. 25.—Εβστάθιος Φερντινός δρ. 20.—Κωνσταντίνος Αντωνιάδης δρ. 15.—Βασίλειος Ωρολογάς δρ. 5.—Σπήλιος Γεωργόπουλος δρ. 10.—Παναγ. Γούναρης δρ. 50.—Ιωάννης Μητρόπουλος δρ. 25.—Παναζαχαρίας και Πετριώτης δρ. 25.—Γεωρ. Νιανίρας δρ. 50.—Ιωάννης Βασιόπουλος δρ. 100. Αλέξιος Θωμόπουλος δρ. 200.—Φέλες και Σ. δρ. 500.—Παναγ. Γέκις δρ. 25.—Ανδρ. Φιλόπουλος δρ. 25.—Αντώνιος Μπρατσφόλης δρ. 50.—Αγγελόπουλος και Σ. δρ. 30.—Θ. Καλογεράκης δρ. 50.—Κικυλία Καλογεράκη δρ. 25.—Μάρφης και Σ. δρ. 50. Κοσμάς Αναστασόπουλος δ. 100.—Β. Τραγιαννίδη δρ. 25.—Παναγ. Αναστασόπουλος δρ. 25. Πάνος Αλεξόπουλος δρ. 50.—Γεώργιος Δουζίνης δρ. 50.—Θ. δ. Αρυντζής δρ. 50.—Θ. Μ. Λάγκουρας και Γ. Μεντανόπουλος δρ. 100. Γ. Θεωδωρόπουλος δρ. 50.—Ιω. Κοντανδριόπουλος δρ. 25.—Ν. Τριανταφυλλόπουλος δρ. 25.—Π. Μαριώτης δρ. 10.—Δ. Κ. Λαγογιάννης δρ. 10.—Κ. Σ. Φαρλόπουλος δρ. 400.—Ι. Δασκαλόπουλος δρ. 25.—Π. Λάππας και Λάσκουρας δρ. 25.—Σπυράκης Ξέρχης και Σ. δραχ. 20.—Λαζογιμνιτζής και Φιλόπουλος δρ. 20.—Π. Ν. Αβδελόπουλος και Σ. δρ. 200.—Σατολιάς και Παναγόπουλος δρ. 10.—Γεώργ. Η. Γκαλέκας δρ. 25.—Καλιακούδας Παπιά και Σ. δρ. 30.—Όδυσσεύς Μπαρμπάρεσσος δρ, 50.—Αδελφοί Ν. Παππαϊωάννου δρ. 50.—Χαρ. Κρητικός δρ. 10.—Ανδρ. Γιατόπουλος δρ. 40.

Τό όλον δρ. 27,415.

Εκθέται εκ Πατρών.

Διά της ένταυθα Ειδικής επιτροπής απέστράψαν ήδη προς την κεντρικήν επί των Ολυμπίων επιτροπήν εις Αθήνας τά επόμενα εκθέματα προερχόμενα εκ διαφόρων έκθετών κατοίκων Πατρών:

- 1) Ανδρέας Μηλάκης οίνον λευκόν μασχάτον.
- 2) Ζ. Θ. Βόγλης τ α μ β ά κ ο ν.
- 3) Δομένικος Στάνης πίλους ύψηλούς και χαμηλούς εκ του έργαστηρίου του.
- 4) Δημήτ. Κοντιάδης κυνία τεμαλ φ ω ν ειδών.

5) Γεωρ. Καρακίτσος φαρμακοποιός, οίνον κίνας, καταπότια διάφορα, θείκον ψευδάργυρον κτλ. προϊόντα του φαρμακευτικού εργοστασίου του.

6) Μανουήλ Χαϊρέτης οίνον λευκόν και μέλινα.

7) Μαρία Δ. Τριβελοπούλου περιπόδια (καλτσας) άνδρών και γυναικών εκ του χειροκινήτου εργοστασίου της.

8) Δημ. Ανδρικόπουλος διάφορα έλαιοχρώματα, ίδιας αΐτου παρασκευής.

9) Αναστασία Κ. Λάππα δαντέλλας εκ τουλίου, έργον τών χειρών της.

10) Βλένη Κ. Φωτοπούλου τάπητα μάλλινον χρωματιστόν.

11) Αντώνιος Σ. Γιαννακόπουλος, διάφορα ύφάσματα και νήματα, αλαντζάδες κτλ. προϊόντα του ένταυθα εργοστασίου του.

12) Ηρακλής Τζούκολης, πέντε έλαιογραφικά είκόνες.

13) Γεώρ. Σταμπάδος ένα κλωδόν εκ κοπτού ξύλου έργον τών χειρών του.

14) Ιωάννης Ηλιόπουλος άνθη τεχνητά εκ του ένταυθα εργοστασίου του.

15) Αδελφοί Ζωγόπουλοι ρακ ή ν (μαστίχαν) της ίδιας των κατασκευής.

16) Κ. Φιλόπουλος, έλαιογραφικήν είκόνα.

17) Εσώνη Βελονικοπούλου ένα τάπητα μάλλινον χρωματιστόν. (άνδρομίδα)

18) Στέργιος Κούλης τ α μ β ά κ ο ν.

19) Ιωάννης Παπαστεφάνου Βαλανίδιον του Δήμου Δύμης.

20) Ιωάννης Τσατσώνης οίνον λευκόν.

21) Μάνθος Παπαζαΐμου, δύο κιβώτια (μπαούλα και ένα οδοιπορικών σάκκον (βελίτζια) εκ του έργαστηρίου του.

22) Μανουήλ Χαϊρέτης, κορινθιακήν σταφίδα εις τρεις ποιότητας εκ του έν Ρίω κτήματός του.

23) Μανουήλ Χαϊρέτης έλαιον έξ ελάιας εκ του έν Ρίω κτήματός του.

24) Σωτήριος Χαραλάμπης, σίτον, άραβόσιτον κριθήν και κίπεριν εκ του ίδιοκλήτου αυτού χωρίου Μπούμπα.

25) Βασίλειος Σεκόπουλος οίνον διαφόρων ποιότητων εκ της έν θέσει Λυκοχωριού των Πατρών αμπέλου του.

26) Σεραφεΐμ Κιριώτης διάφορα δείγματα βαφής, ύφασμάτων, μετάξης και νημάτων εκ ίδιου άτμοκινήτου εργοστασίου του.

27) Σπυρίδων Βάλσαμος κεντητήν οίκον εκ του «Καραϊσκάκη» επίπου, έργον της θυγατρής του Μαριάντης Βαλσάρου έτών δέκα τριών.

28) Βρατίω Π. Κανελλοπούλου έν κάλυμμα τραπέζης κεντημένον επί λινού.

29) Ιωαν. Ρ. Σπυρόπουλος διάφορα είδη βερνικίου του ένταυθα εργοστασίου του.

30) Υίοι Γ. Τριάντη νήματα προϊόντα του άτμοκινήτου εργοστασίου των και διάφορα αλευρα του ίδιου εργοστασίου των.

31) Δήμος Έρρινών: κριθήν, άραβόσιτον και σίτον.

32) Γιαννάκης Μιχαλόπουλος μεταξοκλωστές διαφόρων χρωμάτων, της ίδιας αυτού τέχνης και εν ζεύγος καλτισοδετών μεταξοπλέκτων.

33) Ιωάννης Νικολετόπουλος έν δοχείον εκ λευκοσιδήρου διά ποδόλουτρον-διά δύο φύσηρά προς θέλεισιν.

34) Καλλιόπη Δασκουρέλλου τρεις τάπητας μαλλίνους χρωματιστούς έργον τών χειρών της.

35) Αθηναΐ Σκιαδαρέση κλινοσκεπάσμα κεντητόν μετά καλύμματος προσκεφαλαίου.

36) Μανουήλ Χαϊρέτης: Ένα φάκελλον έσφραγισμένον περιέχοντα χειρόγραφον πραγματείαν «περι άμπελοφυγίας και οίνοποιίας» συγγραφή του ίδιου.

37) Χαράλαμπος Καδής πλήρη ένδυμασαν έλληνικήν χρυσοκέντητον επί βελούδου.

38) Κρησ. Πιρνάρης τρύγα καθαρισμένη και άκαθάριστον εκ του ίδιου εργοστασίου.

39) Η Οίνοποιετική Βταιρία «Αχαΐα» οίνους διαφόρων ειδών και κονιάκ εκ τού εις Γούτλαν εργοστασίου της.

(Τά της δευτέρας άποστολής θά αναγράφωμεν εις τό επόμενον φύλλον.—)

ΔΙΑΦΟΡΑ

Η ειδική ένταυθα Έπιτροπή των Ολυμπίων απέστειλε προς την έν Αθήναις Κεντρικήν κατά τό παρελθόν Σάββατον τά εκθέματα άτινα αναγράφονται εις άνω δελτίον. Άλλα τινά εκθέματα απέστάλασαν έν Αθήναις κατ' εϋθειαν υπό των έκθετών άτινα δέν αναγράφονται έν τω άνω καταλόγῳ, ώς τά του κ. Ιωάννου Λαζαρίδου, περιών εκάμαμεν λόγον εις έν προηγούμενον φύλλον, άλλα δε τινά παραδοθέντα τῇ ένταυθα επιτροπῇ μετά τήνπρώτην άποστολήν, άποσαλήσονται αύριον.

Έκ του άνωτέρω δημοσιευόμενου Δελτίου των έκθεμάτων καταφαίνεται ότι πενιχρώς αντιπροσωπευθήσεται ή πραγματοποιηθείσα πρόδοσις έν τῇ πόλει ήμών κατά την έθνικήν πανήγυριν του προσεχούς Οκτωβρίου και ότι ή ημετέρα πόλις έδύνατο πλείοτερα και καλλήτερα να έκθέσῃ κατ' αϋτήν έργα της δραστηριότητός, της φιλοπονίας και της νοήμοσύνης των κατοίκων της. Τά αίτια της καθυστέρήσεως ταύτης εξέτάθησαν άλλοτε έν πλάτει εις τό φύλλον τούτο.

Χάριν των ραθυμοτέρων εκ των ένταυθα έκθετών ή ένταυθα επιτροπή είναι διατεθειμένη να δεχθῇ και κατά την προσεχή άκόμη έβδομάδα εκθέματα ούτω και οι ράθυμοι ούτοι δύνανται να έπωφεληθώσι της ευκαιρίας ταύτης και ν' άποστελώσιν ότι δύνανται να δείξῃ τήν παρ' ήμιν γενομένην πρόδοσιν έν ταις τέχναις, τῇ βιομηχανία και τῇ γεωργία. Η εϋπρόσωπος παράστασις της πόλεως ήμών έν τῇ έκθέσει πρέπει να ένδιαφέρει πάντας εξ ήσου.

Η παρὰ του Σεβασμ. Αρχιεπισκόπου ήμών συστάσα επιτροπεία προεπερίθαλψι των εκ της ένταυθα πυρκαϊάς παθόντων συνίσταται εκ των εξής κκ. Παν. Τζαπραζλή χαρτοφύλακος, Κυρ. Λάππας, Ανδρ. Παναγοπούλου, Σωτ. Χαραλάμπη, Γεωρ. Διαμαντοπούλου και Ανδρ. Κονταδριοπούλου. Από χθές ήρξατο ή επιτροπή αϋτη τό φιλόνηρον των της συλλογής έράνων έργον της.

Ο αξιόλογος ήμών συμπολίτης κ. Ιωάννης Τσατσώνης τελείσας έν Αθήναις τούς μετά της καλλίστης δεσποινίδος Χαλβουδάκη γάμους του, επανήλθεν ένταυθα μετά της συζύγου του γενόμενος δεκτός μετά πολλών ένδείξεων αγάπης και εκτιμήσεως εκ μερους πολυαριθμων φίλων και συγγενών. Είς τάς καλές οικogeneίας της πόλεως ήμών προστίθεται ήδη ή του κ. Τσατσώνη διά να συνεχισῃ τάς έντίμους παραδόσεις του οικου του, γνωστού εκ παλαιού και αγαπήτου.

Έκ του άνωτέρω δημοσιευόμενου καταλόγου των έράνων υπέρ των έν Αίγίῳ εκ του σεισμοϋ παθόντων, καταφαίνονται τά φιλόνηρα αισθήματα των ήμετέρων συμπολιτών, καταφαίνεται όμως επίσης ότι και εις τήν προκειμένην περίπτωση δέν έτηρήθη μέθοδος συλλογής των έράνων διευκολύνουσα την γενικώτερον εκδήλωσιν της συμπαθείας της πόλεως ήμών. Δι προς πραγματοποίησιν φιλανθρωπών σκοπών συγκροτούμεναι παρ' ήμιν επιτροπείαι περιορίζουσιν πάντοτε τό στάδιον της ενεργείας των έντός των όρίων της εμπορικής τάξεως και εξ αϋτης άντλούσι τούς έράνους, ενώ και άλλαι ύπάρχουσιν παρ' ήμιν τάξεις εϋπορούσαι και δυνάμεναι να συνεισφέρωσι τόν όβολόν των. Είναι καιρός να κατανοήσωσιν οι εκάστοτε αποτεινόμενοι εις την φιλανθρωπίαν του κοινού ότι δέν δύνανται ν' άντλώσιν άνεξαντλήτως εξ όρισμένης τάξεως και ότι ή γενικότης των έρά-

